

129
cum illi occultorum
omniū cognitori. pro
imminenti pp&u& mort
tis periculo supplica
mus. presentim cū edi
uerso callidus seduc
tor. paxter & cymince
tor adfistat. in tentat
atque sollicitate oratio
ne iudicantis pi&ces
implorandae ē. Nec in
iuste. non solum non leui
peccato. sed & icem gra
uissimo crimine impie
tatis adstringitur.
Qui p̄t̄ cē dō fundens
subito a conspectu eius.
quasi ab oculis non ui
denz. nec audienz
cogitationis improbe
uacitatem secutus ab
cesserit. Illic cū qui ocu
los cordis sui cōlegunt
excessō uel comine utio
rū ac secundū sententiā
saluatoris. uidentēs n̄
uide n̄. & audientes
non audiunt neque intel

legunt. uix in recessib;
peccatoris sui. & icem ille
que me cogne sunt. & capi
teclice cymince contem
plentur. Nulli cōcū
cogitationum subrep
tiones. sed neque illos
in selubricos occultosq;
pruritus. qui mentem
tenui atque subtili sug
gestionē cōpungunt.
nec capti uittetes anime
sue. possunt purgetis
obtusibus inuēri. sed
in uerecundis semp cogi
tationibus euagantes.
nec dolere norunt. cum
ab ille contemplatione.
que singulceris ē distrac
tantur. nec habent qd
sedolecent comisisse.
Quippe qui mentē suā in
gruentib; ut libitum ē
cogitationib; expec
dentes nihil habent pro
positū. quod principitē
teneant. uel quod omni
modis concupiscant. uii